

नं. — ४९८६

नाम. हठयोग प्रदीपिका

कर्ता श्री स्वात्मारामः

पत्र सं. ७ — सं. १८८७

विषयः योगशास्त्रम्

रुठ प्रदीपिका
धरुद

6986

F. 7

Starting from 3/10/9
1 and 2 missing

उत्पन्नयनेसुनिर्मलेऽग्नौ गिता विंदुजयोऽग्निदीपनं नाडी विशुद्धिर्हृत्सिद्धिलक्षणं ॥ हे इति श्री हठ प्रदीपिकायां योगशास्त्रे तृती
 योऽध्यायः ॥ ३ ॥ सौम्यं लवनधौजीर्णं वृषाधारे हिनायकः ॥ सर्वेषां योगतंत्राणां तथा धारो हि कुंडली ॥ गोप्ता गुरुरप्रसादेन बो
 धिता सुखदा भवेत् ॥ तथा सर्वाणि पद्मानि भिद्यंते ग्रंथे येषां च ॥ प्राणस्य प्रसूत्यदीर्घा तया राजयथायते ॥ तथा चित्रं न
 रालंबा तया कालस्य बंधं च न ॥ अन्ये पदवीति विज्ञेयते ॥ अन्ये पदवी सुखमण्यस्य अन्यपदवी ब्रह्मरंध्रं महापथम् ॥ श्मशानी
 शं भवी मध्यमार्गं श्रेत्येकवाचकम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तां बोधयितुमीश्वरम् ॥ ब्रह्मधारमुत्तमं तं मुद्राभ्यासेन बोधयेत् ॥
 महामुद्रा महाबंधो महावेधश्च खेचरी ॥ उडियानं मूलबंधो बंधो जालंधराभिधः ॥ करणी विपरीता रव्या बज्रौली शक्तिचाल
 नं ॥ एतस्मिन्मुद्रादशकं जरा मरणवर्जितम् ॥ आदीश्वरो दिते दिव्यमद्वैतं प्रदायिकं ॥ बलं सर्वसिद्धिं तुल्यं भक्त्या मपि ॥
 गोपनीयं प्रयत्नेन यथारत्नकरं डकं ॥ कस्यचिन्नैव बक्तव्यं कुलस्त्री सुरतं यथा ॥ बज्रौली रमरोलि श्रमसहजौली खिधा
 मता एतेषां लक्षणं ब्रह्मेकैर्तव्यं च विशेषतः ॥ अथ महामुद्रा ॥ पादमूलेन बामेन योनिं संपीड्य दक्षिणपादं प्रसारितं
 धत्वा कराभ्यां परयेत्तुरवं ॥ कंठे बंधं समारोप्य धारयेत्छाद्युत्कृतः ॥ यथा दंडकृतः सूर्यो दंडाकारः प्रजायते ऋज्वी भूता तथा
 शक्तिः कुंडली सहसा भवेत् ॥ तथा सौमरणावस्थां हरते धिपुटा श्रया ॥ न हि पृथगप्यप्यंवारसाः सर्वे पिनीरसाः ॥ अविभक्ती
 विषं घोरं पीयूषमिव जीर्यते ॥ चंद्रांशं समभ्यास्य सूर्यांशं तु समभ्यसेत् ॥ यावत्तयोर्भवेत्साम्यं ततो मुद्रां विसर्जयेत् ॥ ततः श
 नैश नैरेवरेवरे च ये तत वेगतः ॥ इयं रवल्मुद्रा महामुद्रा सिद्धिप्रदस्यते ॥ महालेशनाहं विधिः प्रसादयेत् ॥ महाम
 द्रा च तेनैव वदंति विबुधा तमाः ॥ चंद्रांशेन समभ्यस्य सूर्यांशेन रभ्यसेत् ॥ यावत्संख्या भवेत्तत्प्राप्तो मुद्रा विसर्जयेत् ॥ दयकु
 र्यादावर्तं ग्लान्तीं जीर्णं चराक्षया ॥ तस्य दोषा दूयं महामुद्रां तवै ॥ भ्यसेत् ॥ कथितं यं महामुद्रा जरा मृत्युविनाशिनी ॥ गोपनीया

ले ४

त

ननु

दोषा

प्रयत्नेन न देयायस्य कस्यचित् । अथ महाबंधः पार्श्विबामस्य पादस्य ये निस्थाने नियोजयेत् चालयित्वा यथाश
 क्षिरे वयेद निलंशतैः ॥ बामोत्तरपरिसंस्थाप्य दक्षिणे चरणं तथा ॥ परयित्वा सुखे बामं यं हृदये चिबुकं दृढं ॥ निष्पीडयोनिसा
 कुंच्य मनो मध्ये नियोजयेत् ॥ सव्यं गोचरसमभ्यस्य दक्षिणे पुनरभ्यसेत् ॥ नृतनं त्रंतुकेयां चित्कंठे बंधं बिज्जयेत् शतदंतस
 सजिहायां बंधं शस्तो भवेद्भितः ॥ रेवये बंधं शनैरेव महाबंधो यमच्यते ॥ धारयित्वा यथाशक्ति रेवयेद निलंशतैः ॥ अथ खल
 महाबंधो महासिद्धिप्रदायिकः ॥ कालपात्रमहाबंधं विनोचनं विचक्षणं अथ तत्सर्वनाडीनामर्द्धगमनबोधकः ॥ त्रिवेणीसं
 गमं धत्ते केदारं प्रापयेन्नमः ॥ अथ महावेधः ॥ रत्नलबाणसंपन्नायथास्त्रीपुरुषं विना ॥ महासुद्रा महाबंधो निष्फलौ वे
 धवर्जितौ महावेधे स्थितौ योगी कृत्वा परमेकया जायतां गतिमावत्यनिभतं कंठमुद्रया ॥ समस्तयुगौ भूमौ ॥ स्थिजौ संताड
 पेक्षनौ ॥ पुटद्वयं समाक्रम्य बायुस्फुरति मध्यगः ॥ सोमसूर्याग्निसंधाना जायते बामतायते ॥ रतावस्थासुत्यनाततो रत्यु
 भयंकृतः महावेधो यमभ्यासात् महासिद्धिप्रदायकः ॥ बलीयततिवेगदः सेव्यते साधकोत्तमैः ॥ एतत्र ये महासुद्रं जरा रत्यु
 विनाशनं ॥ बहिर्बहिर्करं चैतदक्षिणमादिगुणप्रदं ॥ अथ धात्रियते चैव यामेयमेदिनेदिने ॥ पुण्ये संभारसंयादिपापौ
 घमिदुरंसदा ॥ सम्यक्शिक्षावतामेव खल्यं प्रथमसाधने ॥ बहिर्हृत्पथसेवानामादौ वर्जनमाचरेत् ॥ अथ रेवरी
 मुद्रा ॥ छेदनं चालनदोहै जिह्वां वै बधियेतावत् ॥ यावदिदं भूमध्यस्य शतितदारे रेवरी सिद्धिः ॥ कपालं कुरुरे जिह्वा
 विष्टा विपरीतगा ॥ ध्रुवो रंतर्गता दृष्टिमुद्रा भवति रेवरी ॥ कपालं परासुरं कृत्वा त्रिपथे परिबद्धयेत् ॥ सा भवेत् खेच
 रमुद्रा ॥ व्योमचक्रं तदुच्यते रसनामर्द्धगं कृत्वा द्वाणर्धयदितिष्ठति ॥ विषयैर्मुच्यते योगी व्याधिरत्युजरादिभिः ॥ न
 रोगो मरणं तस्य न निद्रा न दुःखा न चान्धकारः ॥ भवेत्तस्य योऽमुद्रां वेति रेवरी ॥ चित्तं चरति खेयस्माजिह्वा चरति

खेगता॥ तेनेयं खेचरीसुद्रासर्वसिद्धैर्नमस्तुताखेचर्यमुद्रितयेविवरं लपिकोर्ध्वतः॥ नतस्य ह्यरतेविंदुः का
 भिन्यालिंगितस्यच॥ चलितोपि पदाविंदुसंप्राप्तोपि हुताशनं॥ ब्रजत्यर्धोहितस्य त्त्यानिरोद्धोयोनिमुद्रया॥ ॐ
 ध्वजिह्वः स्थिरोभत्वा सोमपानं करोति यः॥ मासार्धेन न संदेहो मत्तुं जयति यो गवित्॥ नित्यं सोमकलापार्ण
 शरीरं यस्य योगिनः तद्वेकेनापि दृश्य विघ्नं तस्य न सर्पति॥ इधनानियथा बहिः तैलवर्ति च दीपकः॥ तथा
 सोमकलापार्णदेही देहं न संचति॥ असनांवेशयेद्दूर्ध्वं विवेत तस्माद्वितं जलं॥ गोमांसं मद्येन नित्यं विवेद मखा
 वाणी॥ कुलीनं तमहं तमहं मन्येनेतरान् कुलघातकान् जोशब्देनोदिता जिह्वा तत्प्रवेशो हितालुनि॥ गोमांसं
 सभक्षणं तत्तु महापातकनाशनं॥ जिह्वा प्रवेशं संभत बहिर्नोत्पादितः किल॥ चंद्रात्स्ववतियः सारः सस्याद
 मरवानाणी मूर्धः षोडशयक्षपत्रगलितं प्राणादवाप्त हठाद्दूर्ध्वं स्वोरसना नित्यम्यविवरं शक्तिं यो जितयन् ॥ ३
 कलोलकलाजलं च विमलं धारा रतं यः पिवेन्निरिदोषः स एणालकोमलतनुर्योगी चिरं जीवति॥ चुंबं तीय
 दिलंबिकाग्रमनश्च जिह्वारसस्येदिनी॥ साक्षारो वटुका ल्लडुग्धसदृशी मध्याज्यतुल्यधवा॥ व्याधौ नो हर
 णं जरांतकरं शंखं॥ रज्जागतो ह्यारणं तस्य स्यादिरुसि सिद्धि रव्यमुणिता सिद्धांगता कर्षणं॥ एकं सखिमयं बीजं एका
 मुद्रा च खेचरी॥ एको देवो निरालंबश्चैका बस्या मनो नमनी॥ सुचिरं ज्ञानजकं पंचश्रोतः समन्वितं॥ तिष्ठंती
 खेचरी मुद्रा तस्मिन् प्रन्ये निरंजने॥ यत्रालेयं विहितसु विरं मेरु रूपांतथांत्यं॥ तस्मिंस्तत्वं प्रबदति सुधा
 सततं रं निम्नगतो॥ चंद्रात्सारः स्ववति बपुषस्तेन मरत्युर्जराणां तंबध्नीयदुणममृतं नान्यथा कार्यसि

द्विः अथ मूलबंधः ॥ पार्श्वभागेन संपीडयेत्तिमाकुंचयेद्भुदं। अपानमर्धमाकृष्य मूलबंधो यमुच्यते। अथो गतमुपा
 नंतु अर्धमिकुरते हठात् ॥ गुदं पाह्म्यात् संपीडयेत्तिमाकुंचयेद्भुदं। अथो गतमुपा
 णपानौ नादविंद मूलबंधेन वैकृताम् ॥ गत्वा योगस्य संसिद्धिकुरते नात्र संशयः अपानप्राणयोरेकं दायो मत्र पुरीषयोः
 युवा भवति षड्भूषि सततं मूलबंधनात् अपानो चोर्ध्वमेयाते संप्राप्ते बहिर्गंडले ॥ तथा नलशिषवादीर्घा वर्धते वायुना
 हता ॥ ततो जातौ बह्मपानौ प्राणमुक्तस्वहृदयकं ॥ तेनात्यंत प्रदीप्तस्तु ज्वलनो देहजस्तथा ॥ तेन कुंडैलीस्तत्ता सततं सा प्र
 बोध्यते ॥ दंडाहता भुजं जीबनिश्रया दृजतां व्रजेत् ॥ तस्मान्नित्यं मूलबंधः कर्तव्यो योगिभिः सदा ॥ अथो उड्डीयानबंधः ॥
 बंधो येन सुष्माणया प्राणस्तु ड्डीयते यतः ॥ तस्मा उड्डीयना रव्यो यं योगिभिः सदा हताः ॥ उड्डीयनं कुरते यस्माद्विश्रान्तं म
 हाखर्गं ॥ उड्डीयानं तदेव स्यात् मूलबंधो विधीयते ॥ उदरे पश्चिन्तानं नाभे रर्धं च कारयेत् ॥ उड्डीयनो एव संबंधो मृत्यु
 माहंगके सरी ॥ उड्डीयानं तु सहजं गुराण कथितं यथा ॥ अभ्यसेत्तदंतं द्रुतं बद्धो पितरणा यते ॥ नाभे उर्ध्वमधो बापि
 तानं कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ षाण्मासमायसेत्तत्पुंजयत्येव न शंसयः ॥ सततं ब्रज्जासने पादौ कराभ्यां र्धं रयेदुं ॥ गुल्फदेशं समी
 पंच र्धं तत्र प्रपीडयेत् ॥ पश्चिन्तानं तुदरे कारयेच्चिबुकं रुदि ॥ शनैः शनैर्यथा प्राणस्तदा संधिं च गच्छति ॥ सर्वेषां नेव वं
 धानामुत्तमो ह्युडिनायानकः ॥ उड्डीयाने कृते बंधे मूलं स्वाभाविकं भवेत् अथ जालंधरबंधः ॥ कंठमाकुंच्य हृदये स्था
 पयेद्दृढमिच्छया ॥ बंधो जालंधरारव्यो यममज्ञाद्यकारकः ॥ बद्धाती रुशिरो जालं मधोगामिनभोजलं ॥ ततो जा
 लंधरो बंधः कंठे दुःखौघनाशनः ॥ जालंधरे कृते बंधे कंठं संकीचलद्वाणे ॥ न पीय रं पतत्यग्नौ न च वायु प्रकुप्यति ॥

ध्वनेरंतर्गतं ज्योतिर्योतेरंतर्गतं मनः यन्मनोविलयं योतिरिति हि स्मिः परमं पदं अंतरंगं तुरंगस्य निशानं यस्मिं यते न दे
 पास्तिरतो नित्यमवगम्याहियोगिभिः नारोतरंगमातंगबंधनेवागुरायते अंतरंगं तुरंगस्यावबोधे लीयते पिबता बदा
 काशसंकल्पो यावद्धं धः प्रवर्तते निः शब्दं तत्परं ब्रह्म परमात्मा समीयते यत्किंचिन्नामरूपेण श्रूयते शक्तिरेव सा यस्तु
 ध्रुवतानि राक्षारः स एव मेधरः अवाणपुटनयननासा मुखपुटसंरोधनं कार्यं शुद्धसुखमाणसराणोऽस्युटममलः श्रूयते
 नादः कोष्ठागोष्ठीप्रसंगेण नादमंतर्गतं शृणु पुरामस्येन्द्रियोपायआदिना योदितं वचः यावच्चैव प्रविशति चरन्मान
 तोमध्यामार्ग्यावर्द्धं दुर्नभवति दृढः प्राणव तः प्रवुद्धः यावद्योगिनः सहजसदृशं जायते नैव तत्त्वतावत्सर्ववदति यदि देदं
 भनित्याप्रलापः ज्ञात्वा सुखमाणमेवेदं हित्वा वायुचमध्वमं नीत्वा तामनवस्थाने प्राणरेध्वं बिसंधयेत् इडायां विगता
 यांच चरतश्चंद्रभास्करौ चंद्रस्तामस इत्युक्तः सूर्यो राजस उच्यते तावैव धृतः सकलं कालं रात्रिदिवा तमकं भोजी सुख
 माणकालस्य सत्यमेतदुदाहृतं तथा हि सौमं नाम श्लोकचतुष्टयं चरं चोडशाधारत्रिधा युक्तं गुणत्रयं श्रेयसत्वं
 यविस्तारस्त्रिपं परमं पदं कुटिली कुटिलकारा सर्पवत्परिकीर्तिता सा शक्तिः कीलिता येन समुत्तौ नात्र संशयः कस
 त्तिसहस्राणि नाडीनां देहपंजरे सुषुम्णायां भवती शक्तिः शेषास्तेव निरर्थकाः बाह्यः संपरितो यद्वदग्निना सहस्रं
 दिक्लं बोधयित्वा सुषुम्णायां प्रविशेदविरोधतः सुषुम्णावाहिनी प्राणैः सिद्धत्वे बमनो नमनी अन्ये ये विविधान्यासा
 प्रयासा येन योगिनां पवनो वध्यते येन मनसो नैव वध्यते मनसु वध्यते येन पवनसो न वध्यते देहद्वयं तमनसो वासना

कम

चसमीरिणः ततोविनष्टिणकस्मिन्नुभावपिविनश्यतः मनोयत्रविलीयेतपवनस्तलीयते पवनोयत्रलीयेतमनस्तत्रैवली
 यते दुग्धांबुवत्तेनिलितौतथैवतुल्यक्रियौमानसमास्तौच यावन्मनस्तत्रमरुत्प्रवृत्तिर्यावन्मरुच्छादिसनः प्रवृत्तिः
 तत्रैकानासौदपरस्वनाशएकप्रवृत्तावपरप्रवृत्तिः अर्धस्तयोर्द्रियवर्गवृद्धिर्विधस्तयोर्मोक्षस्यसिद्धिः वायुर्नीर्गण
 संचारीसकलैर्भ्रमतेमहंतथाष्टगुणमैश्वर्यसत्त्वंसत्त्वंवरानने विश्वरूपाचार्यः यदासंदीयते प्राणोमानसंसंप्रली
 यते तदासनरसत्त्वंयत्समाधिरभिधायते मनस्येय्यास्थिरोवायुततोविंदुस्थिरोभवेत् विंदुस्थेय्यादयात्सत्त्वंपिंडस्थे
 य्येप्रजायते दृष्टिः स्थिरायस्यविनाचदृश्येवायुस्थिरोयस्यविनाप्रयत्नात् चित्तास्थिरोयस्यविनावलंबनंसपवयेणी
 मग्नरः ससेव्यः प्रवेशेनिर्गमेवानेदक्षिणेचोर्ध्वमधगः नयस्यवायुर्वहतिसमुत्तौनात्रसंशयः सर्वलयरुढाभ्यासा
 राजस्ययोगसिद्धये राजयोगोसमादृतः पुरुषः कामवंचकः इतिसकलयोगशस्त्रसिंधोः परिमथितादबिकृष्टसारभ
 तं अन्तुभवत्तुहृत्तंतंयमेन्द्रायदिभवतामजरामरत्ववांश्च इतिश्रीहठप्रदीपिकायांआत्मारामविरचितायांचत
 र्थोपदेशः समाप्तोयंहठप्रदीपकः ॐ नमःशिवाय इडाभगवतीगंगापिंगलायमुनानदी विज्ञेयातद्वयोर्मध्येसुषु
 म्णातुसरस्वती त्रिवेणीसंगमोयत्रतीर्थराजः स उच्यते तस्मिंस्तीर्थवरेस्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते अथबज्रौलीस्वेष
 यावर्तमानोपियोगोक्तैर्नियमैर्विनावज्रौलंजोवजानातिसयोगीसिद्धभाजनं तत्रवस्तुद्वयंबद्धेदुर्लभंयस्यकाश्चि
 त् हस्तोदनेद्वितीयंतुनाशीतुवशवर्तिनामोर्ध्वेचशनैः सम्यक् उर्ध्वकुंचनमभ्यसेत्पुरुषोवापिनारीबावज्रौली

श्रीकृष्ण

योगः समाहितः रूपाणि सा परमद्राभर्ता सिद्धिं प्रयच्छति उपदेशो हि उद्राणां यो धत्ते सो प्रदायकं स एवास्ति गुस्त्वामी साक्षादीक्ष
 रा एव सः तस्य वाक्परो भूत्वा यो भ्यसति समाहितः अणिमादिगुणैश्चर्यं जायते कालं च न ॥ इति श्री हठ प्रदीपिकायां
 तीयोऽध्यायः पदार्थः ॐ नमः शिवाय गुरुवे नाद बिंदु कलात्मने निरंजन पदं याति यत्र नित्यं परायणः अथेदानीं प्रवक्ष्यामि समा
 धि नाम लक्षणं नृत्यं प्राणैः सह बोधायं ब्रह्मानंदं करं परं राजयोगः समाधिश्च उन्ननी च मनो नानी अमरैश्चालयस्तत्र शून्या
 शून्यं परं पदे अमनस्कं तथा धैर्यं निरालंबं निरंजनं जीवनमृत्तिश्च योगश्च शब्दार्थार्थवाचकाः सलिले सैंधवं यद्वत्सात्यं
 भवति योगतः तथात्मनो नैवैकं समाधि रभिधीयते तत्समं च यो रैकं जीवात्मपरमात्मनोः समस्तं नष्टं संकल्पः समाधि रभि
 धीयते राजयोगस्य माहात्म्यं को बाजानाति तत्त्वतः शान्तानुक्तिः स्थिति सिद्धा गुस्त्वामेन लभ्यते दुर्लभो विषयः त्यागो दुर्लभं
 तत्त्वदर्शनं दुर्लभा सहजा बस्या सहजोः करणं विना यावन्नैव प्रविशति चरत्सारतो मध्यमार्ग्या बहिर्दुर्भव विनष्टः प्रा
 णवात प्रवृद्धः यावन्नोक्तः सहज सदृशं जायते नैव चित्तं तावद् दूरीकृतं तदति यद्दिदं भूमि ध्या प्रलापः विविधैरासनैः कुंभैर्विचि
 त्तैः करणैरपि प्रवृद्धा यामादि शक्तौ प्राणः शून्ये विलीयते उत्पन्न शक्तिर्बोधस्य त्यक्तनिः शेष कर्माणः योगिनः सहजा बस्या स
 यमेव प्रजायते सुषुम्णा बाहिनी प्राणैश्च शून्ये विशति नारते तथा समस्त कर्माणि निर्मूलयति योगवित् अमराय नमस्तुभ्यं
 पिकालस्त्वया हतः पतंति पवने यस्य जगदेतच्चराचरं चित्तैः समत्वमाप्नोन्ने वायौ व्रजति मध्यमे तथा मरो लीबजो ली स ह
 जो ली मतापि च यवानौ ली च बजो ली सदा च भिमते मि च ज्ञानं कुतो मनसि जीवति देव्या बत्प्राणैः पितृवति मनो मि य
 तेन तावत् प्राणं मनो ह्यभिदं बिलयं नयेद्यो मोहं सगच्छति नरो न कथं चिदन्यः ज्ञात्वा सुषुम्णा संभेदं कृत्वा वातं च मध्यमे ॥
 कृत्वा सदैव स्वस्था प्राणं रंध्रं निरोधयेत् सूर्यं चंद्रमसा कृत्वा दत्वा कारा पिपेजरे सुषुम्णा शोभनी शक्तिः शेषास्त्येव

निरर्थिकाः वायुः परिचितो यस्मादग्निना सह कुंडले अथाचितं तेभ्यां सप्रत्याशौ जीवयोगतः पर्वनो बध्यते येन तेनैव बध्य
 ते मनः हेतुद्वये तु चित्तस्य बाधना च समीरणः तयोर्द्विनिष्ठि एकस्मिन् नावपि विनश्यतः रसस्य मनस्यैव चंचलत्वं समा
 वतः रसो बद्धो मनो बद्धं किं न सिद्धिर्भूतले मर्षितो हरते व्याधिं ततो जीवपरिस्वयं बद्धः खेचरितां धत्ते रसो बाधुः प्रभौर
 विमनः स्थैर्यस्थिरो बाधुस्ततो विदुः स्थिरो भवेत् विदुः स्थैर्यदयस्तत्प्रजायते इन्द्रयाणं मनो नाथो मनो नाथः
 मारुतः मारुतस्य लयो नार्थः सल्लयो नादमाश्रितः अग्रमेव तु नो दारयो यस्तु बाधितो तरे मनः प्राणल्लयो नादो नापि
 कश्चिद्विभियते प्राणयोऽष्टा मुनिः स्वासप्रश्वासविषयग्रहः निश्चेष्टानिर्विकाराश्चल्यं यांति च योगिनः तस्मिन् सर्व
 संकल्पे निश्चेष्टा शेषचेष्टितः स्वावगम्यो लयः कोपि मनो बाधामगोचरः यत्र दृष्टिलयस्तत्र भूतोऽद्वयसना तनी स्या
 श्रुतिसर्वभूतानां दृष्टिलक्षणे संगता वेदशास्त्रपुराणे धैर्यसामान्यगणिका इव एकैव शोभती मुद्रा सर्वतंत्रेषु गोपिता र
 क्षामया प्रयत्नेन गता कुलबद्धरिव अंतर्लक्ष्यो बहिर्दृष्टिर्निमित्तो नो बध्जितः एषा वै शोभती मुद्रा सर्वतंत्रेषु गोपि
 ता अंतर्लक्ष्यविलीनचित्तपवनो योगी सदा बध्जते दृष्ट्या निश्चलता स्याच्च बहिरसौ पश्यन्नपश्यन्नपि मुद्रेयं ख
 लु शोभती भवति सा युष्मत्सदा दुःशः शून्या शून्यं विवर्जितं स्फुरति यत्तत्त्वं पदं शोभं अर्धोद्घाटितलोचनः स्थि
 रमनानासा यदतैर्दाण्डा कीवपिलीनता मुष्पनये न्निस्यंदभावांतरे ज्योतिरप्यमशेषबाधुरहितं देदीप्यमानं
 परंतत्त्वं तत्पदमेति बस्तु परमं बाध्यं किमत्राधिकं श्रीशोभया अखेचर्या अवस्थावलभेदतः ताराज्योतिषिसंयोज्य
 किंचिदुच्चालयेद्भुवौ पूर्णयोगस्य मार्गो यमननीकरणद्वयतः केचिदागमजालेन केचिन्नियमसंकुलाः केचि

तर्केण ह्येति नैव जानंति तारकं पातालाद्यद्विपतिप्रियं यवेनेन सत्त्वे तदस्ते तत्त्वं चैतत्प्रवृत्तिरिति सध्याः संसर्गनिम्न
 गानो चेद्वा तत्रावः स्ववतिवपुषस्तेन मृत्युर्नराणां तं बध्नीयात् त्वकरणं चानात्म्याकायसिद्धिः श्रीयादिनाथेन स
 पादकोटिलयप्रकाराः कथिता जयति नादानुसंधानकमेव कार्यमुन्यातहेनान्यत्संलप्यन्ते सुतासनास्थितो योगी
 मुद्रासंधाय शोभवी श्रृणुयादसिणे कर्णेनादमेकांतिके सध्याः कायेः प्रवर्तितो बहिः कायेन सह शान्त्यति नादे प्रब
 र्त्तितं चित्तं नादेन सह चित्तं विलीयते निःसृत्य सकलं वाच्यं नादे दुर्गधां बुवन्नरः एकीभयाथ सह साचिदाकाशे विलीयते
 औदासीन्यरो भूत्वा सदभ्यासेन संयमी उन्ननीकरणं सद्यो नादमेवावधारयेत् कीदृशमौदासीन्यं शीते काले चा
 पटीकपटीवापय्याहारो गोमयो बापयो वा भक्षे भिक्षाब्दे मन्त्राय कंदे पाणी देणी कर्पिराभोज्य पात्रं सर्वचिंतां
 परित्यज्य सर्वकाले च सर्वदा नादे मेवानुसंधत्ते नादे चित्तं विलीयते अवाण्युगलनासा मुखरोधनमेव वक्तव्यं
 शुद्धमुमुक्षा शरणे स्फुटममलः श्रूयते नादः आरंभः प्रथमं श्रवणं तथा परिचयो विचिन्त्य त्रिसर्वयोगो यो गावे
 स्याः प्रकीर्तिताः अथारंभावे स्याः वृत्तग्रंथिर्भवेद्भिन्न आनंदः अन्यसंभवः विचित्रशक्तिके देहि श्रूयते नाह
 तध्वनिः विव्यगंधो दिव्यचंद्र उतेजस्वी काष्ण्ठे गवान् संपरुणितिलये सन्ये अप्रभेद्यो गवान् चित्ते अथ घट रक्षा
 द्वितीयायां घटी कृत्य वायुर्भवति मध्यगः दृढासन्नो भवेद्योगी सान्नादेव समस्तया विष्णुग्रंथिर्धृदाभिन्नः परमा
 नंदस्तत्त्वकः अतिशून्यविभेदः प्रभेरी शब्दस्तथा भवेत् अथ परिचयावस्था तृतीयायां ततो भित्वा विमलो मंदल
 लध्वनिः महाशून्यं महाशून्यं ततो याति सर्वसिद्धि समाश्रित्य चित्तानंदं ततो भित्वा सहजानंदसंभवः दशदुःख
 दुःधानि द्राज मृत्यु विवर्जितः रुद्रग्रंथिं ततो भित्वा सर्वपीठगतो निलः अथ निष्पत्तिः निष्पत्तौ चैणवः शब्दः
 कण्ठीणा समो भवेत् एकीभूतं तस्या चित्तं राजयोगाभिधानकं सृष्टिसंसारकृत्ता सौ योगी श्वरसमो भवेत् अस्त
 नस्तु वा मुक्तिरनैव वरं उतं मरुतं लया मृतमिदं सौरव्यं राजयोगादवाप्यते रुठं विना राजयोगं राजयोगं विना रुठं
 मेव चरेति तान्मन्ये प्रयासफलवर्जितान् तत्त्वं वीजं रुठं द्वैत्रमौदासीन्यं जल्पं सत्तं उन्ननीके लप्यं लप्यं का सद्य एव

३ विषयतिराजयोगः समाधिश्च उन्ननी च मनो नानी अमगेल्यमचोडी च निरालंबो निरंजनं अमनस्वलयश्चैव शून्या
 शून्यपरापरं जीवनं कृत्ति सहजं तर्त्ये चेत्येकवाचकं उन्नन्या वासुदे प्रसिद्धं द्वौ मार्गौ मिसंमतौ मध्यग्रानंदसंधायी जा
 यते नादजो लयः नादानुसंधान समाधि भाजो योगी प्रराणो हवये प्रहं आनंदमेकं वच सामवाच्यं जानाति तत्त्वे
 एतनाथाव सत्ता सनास्थितो योगी मुद्रा संधाय शोभवी श्राद्धादक्षिणे कर्णे नादमंतरगतं सदा सर्वं चिंतोपरित्य
 ज्यसावधानेन चेतसा नाद एवान संधेयो योग संधान निष्पत्ता कर्णे विधाय हस्ताभ्यां यः श्रोति ध्वनिं हनिः तत्र
 चिंतो स्थिरं कुर्याद्यावदास्थिरपदे व्रजेत् अभ्यस्यमान नादोयं वात्स्यादावर्तयेद्भुतिं पदादि द्वैयमपविलं जित्वा
 योगी सुखी भवेत् जायते प्रथमाभ्यासे नादो नानाविधो महान् ब्रह्मानंतो भ्यासे श्रूयते सूक्ष्मसूक्ष्मतः आदौ ज
 लधिजीतं तमेरीति भ्रमरनिः स्वनः मध्ये तंदल संखो स्पष्टं घंटाको स्वरुतस्तथा श्रुतेन किं करणि बंदवीण भ्रमरनिः स्वनः
 नः श्रुतिना नाविधो नादः श्रूयते देहमध्यगः महति श्रूयमाणे पि मेधमेधादिके ध्वनौ ततः सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं नाद
 मेव पराग्रजेत् घनमुत्तरज्यवास्त सूक्ष्ममुत्तरज्यवाचनं परंतत्रैव निक्षिप्य मनो नान्यत्र चालयेत् यत्र कुजायि
 वानादेलगति प्रथमं मनः तदैवं स्यास्थिरा कुर्यात्तेन सार्धं विलीयते मकरंदं पिवन्नं रगी गंधानां पेदस्ते यथा नाद
 सत्केतथा चित्तं विषयान्न हि को ह्यति नादकोटि सहस्राणि विंदुकोटि शतानि च सर्वतत्र लयं गीति यजदेवो निरं
 जनः मनः यावामवाप्नोति निरालंबास्तयोदने नादश्रवणतन्मित्रमंतरगतं रंगमः विश्रन्य सर्वमेकायं कुञ्चि
 न हि धावति मनो मत्तगजेंद्रस्य विषयो ध्यानचारिणः नियामन समर्थो यं निनादो निश्रया कुशः नानोपास्तिरतो
 नित्यमविधार्यापियोगिनः घंटानि नादसक्तस्य श्रुंतः करणस्य च श्रुता हतस्य शब्दस्य तस्य शब्दस्य यो ध्वनिः

कंठसंकोचनेनैव वदनादौ संभते ध्रुवं ॥ मध्यचक्रमिदं ज्ञेयं यो उवाच ॥ धारमिव धनं ॥ बंधवयमिदं श्रेष्ठं महासिद्धिं प्रसेवितं
सर्वेषां योगतंत्राणां साधनं योगिने विदुः ॥ अधस्तात्कुचनेनाऽऽकंठसंकोचने कृतौ पश्चिमतानेन स्यात्प्राणो मध्यना
डिगः ॥ इडां च पिंगलां बद्ध्वा बाहू ये त्वस्त्रिमं पथं अनेनैव ध्यानेन सेवयेत् ॥ बन्धनालये ॥ ततो न जायते मृत्युर्जरारोगादि
के तथा अथ विपरीते करणी ॥ यत्किं त्ववते चंद्रादमृतं दिव्यं रपि च तत्सर्वं ग्रसते सूर्यो न विंदु विशच ॥ तत्रास्तिकारणे
दिव्यसूर्यस्य मुरखबंधनेऽऽरूपदेशतो ज्ञेयं नतु शास्त्रार्थको दिभिः ॥ अर्धनाभेरधस्तात्सूर्यमभ्युदयः शशीकरणमिष
रीताख्यासर्वव्याधविनाशिनी नित्यमन्यासयुक्तस्य जठराग्निविवर्द्धनी आहारे वहुलस्य संपाद्यः साधकस्य तत्राह
रो यदभि वेदाग्निर्देहं दहति हे हृणत् अथः शिरा उर्ध्वपादः क्षणस्यात्र प्रथमे दिने क्षणार्धं किंचिदधिकमाभ्यसे च दिने दिने व
लितं पलितं चैव घण्टा साई न्तस्यति यागमात्रेण त्रयो नित्यमभ्यसेत्सत्कालजित् स्वच्छया वर्तमानोऽपि योगोक्तैर्निय
मैर्विना अत्र त्वज्जालाग्रयोतरे लिखता सात् क्रमप्राप्ताप्यत्र तत्तत्रासाधारणप्राणनुर्येयत्वात्तस्याः अथ शक्तिचाल
नम् कुंडलांगीकुंडली भुजंगी शक्तिरिष्वरी कुंडिल्यरुंधती दिवी शब्दाः पर्यायवाचकाः उच्चारयेत्कपाटं तु पथा कुंचकपा
हगतं कुंडलिन्या यथा योगी मोक्षधरं विभेदयेत् येन दारेण गंतव्यं ब्रह्मस्थानं निरामयं भवेनाश्रित्य तद्वारं प्रसप्तापरमे
श्वरी कंधोर्ध्वं कुंडली शक्तिर्वृद्धा मोक्षाय योगीनां बंधनाय च मृदानां यस्तां वेत्ति स योगवित् अंबोधि क्षीप शैलानामा
धारः शेषकुंडली अशेषयोगतंत्राणामाधारः कुंडली तथा कुंडिली कुटिलाकारास्य वन्यारि कीर्तिता सा शक्तिशालि
ता येन समुक्तो नात्र संशयः गंगायामनयोर्मध्ये बालरंडात पश्चिनी वलात्कारेण गङ्गीया तद्विष्ठाः परमं पदं इडाभगव
ती गंगा पिंगला यमुना नदी इडा पिंगल्योर्मध्ये बालरंडात्तरस्यती पृष्ठे प्रगल्भा भुजंगी सप्ताहो घयेत्यपि निशं विहाय सा

ऋज्वीरुध्वमुत्तिष्ठते हठात् परिस्थितचैव फणवती सा प्रातः स सायं प्रहरार्धमात्रं प्रसृत्य सौदा परिधानात् प्रसृत्य निर्या
 त्य विचालिनी सा वितस्ति प्रमितं दीर्घं विस्तारं च तुरंगुलं मृदुलं धवलं प्रोक्तं वेदनाधारलक्षणं ब्रजसने स्थितो योगी ब्र
 लयित्वा तु कुंडली सूर्यभेदात् सूर्यादनंतरं भस्त्रा कुंडिलीमाश्रु बोधयेत् भस्त्रा कुंचनेन कुर्यात् कुंडिली चालयेत् ततः म
 त्युवक्रगतस्याधितस्य मृत्युभयं कुतः न सा दक्षिणवाहि बर्त्तय वनो घ्राणे च दीर्घी कृतं श्रद्धांतः परिसर्य परिततः प्रा
 ष्ठिकायास्तथा भिंदत्काल विशालबहिर्बशगांध्रं धनाडी गणं संकार्यं कुरुते पुनर्नवतरे जर्णि दुमस्कंधवत्
 कुंडली चालयित्वा तु कुर्याद्भस्त्रा विशेषतः एवमभ्यसतो नित्यं यमिनः शंकेते यमः तदभ्यसेत् सूर्यबीजं ह्रज्यायी चापि
 शतं ली एवमभ्यस्य युक्तस्य यमस्तु यमतः कुतः स हर्षेण पर्यंतं निर्भयं वादिशो दश ऊर्ध्वमाकुर्यात् किंचित्सुखमणा
 या समुद्रतः तेन कुंडिलनीतस्याः सुखमणा या समुद्रताः जहाति तस्मात्प्राणेषु सुखमणयाति निश्चलः तस्मात्संचा
 लये नित्यं सुखसुप्तामने धत्ते यस्यासंचालनेनाश्रु योगी रोगात्प्रमुच्यते येन संचालिता शक्तिः स योगी सिद्धाज
 नं किमत्र ब्रह्म नोक्तेन का क्लेशपतिलालया ब्रह्मचर्यरतस्यैव नित्यं मितहिताशनः मंडलादृश्यते सिद्धिः कुंडलाभ्या
 सयोगतः अभ्यासवित्तां चंडी विभक्त्या सह मिश्रयेत् द्वासप्ततिसहस्राणां नां तां धारयेद्विष्यदृष्टिप्रदायनी द्वासप्त
 तिसहस्राणां नाडीनां तत्र शोधयेत् कुतः प्रक्षालतोपायः कुंडलभ्यासतो बिना इति मद्रजब प्रोक्ता आदिनाद्येन
 शोभना एकैका तासु यमनी महासिद्धिप्रदायिनी राजयोगं विना पृथ्वी राजयोगं विना निशा राजयोगं विना मृ
 द्रा विचित्रापिन राजते मारुतस्य विधिं सिद्धिं मनोयुक्तं समभ्यसेत् इतरत्र न कर्तव्या मनोबलं निर्मनी विणां वि
 नापि मध्यमानाडी दृढाभ्यासेन योगिनां आसनप्राणसंयामैर्मुद्राभिः सरला भवेत् उपसनं विना प्राणं राज

»३३३३॥ इति श्री आत्मारामविरचिता योहदप्रदीपिकायां पंचमोपदेशः ॥ समाप्तः ॥ शतसु सर्वजगति
सरगजाये ह्यसंवेतरे फालगुनकसाधुत्तमो बुधवारान्वतायां लीपीकृतो यंग्रथः ॥ आनेदपुरा स्वगनगरे